

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt fredag den 8. maj 2026

Sagen er behandlet for lukkede døre. Det er forbudt offentligt at gengive, hvad der er foregået i retsmødet, og at offentliggøre navn, stilling eller bopæl eller på anden måde identiteten på nogen af de personer, der er nævnt i sagen.

Sag BS-61751/2025-HJR

(1. afdeling)

A

(advokat Maryla Rytter Wroblewski, beskikket)

mod

B

(advokat Johan Hartmann Stæger, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt kendelse af Familieretten i Glostrup den 31. juli 2025 (BS-36315/2025-GLO) og af Østre Landsrets 17. afdeling den 1. oktober 2025 (BS-40780/2025-OLR).

I påkendelsen har deltaget fem dommere: Jens Peter Christensen, Oliver Talevski, Kurt Rasmussen, Lars Apostoli og Mohammad Ahsan.

Påstande

A har påstået byrettens kendelse stadfæstet, subsidiært at landsrettens kendelse ophæves, og sagen hjemvises til fornyet behandling, mere subsidiært at landsrettens kendelse ophæves.

B har påstået afvisning, subsidiært at landsrettens kendelse stadfæstes.

Sagsfremstilling

Den 13. juni 2021 rettede B henvendelse til Des Plaines Politi som følge af en konflikt mellem ham og A. Af politiets rapport af 13. juni 2021 fremgår bl.a.:

"I responded to 2930 S River Rd, Hilton Garden inn, for the report of a domestic dispute. Upon arrival I spoke with B who related the following summary of events. B along with his wife A and son C have been traveling across the country on vacation. While staying with a friend in West Chicago the couple got into a verbal altercation. A then asked to be taken to a hotel, to which B brought her to the Hilton Garden Inn. A took their son into the hotel and told B that she wanted her belongings out of the vehicle and intended to travel back to her home country of Denmark in the immediate future. B called DPPD looking for advise on the situation.

I then spoke with A inside the hotel. She related that in West Chicago a verbal altercation had ensued. She then stated that B had placed a closed fist on her cheek. A then requested B take her to the hotel. A was advised that if she felt that B had place his fist on her cheek in an insulting or provoking manner that she could make a domestic battery report with West Chicago Police Department. A related that she does not know her intentions as far as leaving to Denmark but is still considering it. A provided a notarized document in which B gave her permission to take their child to Denmark. (This document was photographed and entered into evidence as reference)

A checked into the hotel while B stated he would find other lodgings for the evening. We advised A that it would be in her best interest - to speak with B about her plans regarding their child. Both parties agreed to avoid communications for the evening and would look to settle their differences and work to a mutually beneficial conclusion tomorrow.

No prior domestics reported in Des Plaines between these parties."

Af San Diego politis rapport af 25. juni 2024 fremgår, at A ved et telefonopkald den 24. juni 2024 anmeldte B for "domestic violence". Rapporten beskriver ikke anmeldelsen nærmere.

Den 16. juli 2024 kontaktede A San Diego Politi, hvor hun anmeldte B for "domestic violence". Politiet tog ud til parrets bopæl, hvor begge parter afgav forklaring til politiet. Af politiets rapport af samme dato fremgår bl.a.:

"I obtained the following statement from A.

Paraphrased statement of A: (Victim/witness)

I am Danish and I am from Denmark. I have been married to my husband for 5 years since last November. My husband is very rude to me, he calls me names, and is very degrading. My husband is B, and he works for the T.R.U. unit for San Diego Police Department.

He has never hit me; he mostly calls me names and is always verbally rude to me. When he is angry, I fear that he will hurt me. About 2-3 years ago when we were in Chicago, he was carrying our ... up some stairs at a friend's house and he slipped and almost fell down the stair with our ... I went to take my ... from him, and he got very upset with me and he put his fist to the side of my face and pushed it into my right cheek. I am not sure which hand he put on my face; I just remember one of his fists being pressed up against my right cheek. The police were called but I was not sure what for. After this I went to My Safe Place and spoke with some people there about the incident.

About a month ago, we were arguing, and he told me that I should take a big pill and never wake up again. He has told me many times that I should kill myself or commit suicide. I want a divorce.

About 1 to 2 months ago, he got upset with me and he started puffing his chest out at me and I felt that he might hit me. A month ago, he poured out my coffee and said that it was old even though I had just made it.

Years ago, he has threatened to knock me out and has told me. to put my ... down and to go to the bedroom so that he could knock me out. One day, about 2 months ago, he was being so mean to me, that my ... year-old ... got mad at him and told his dad to leave me alone and screamed at him to stop and hit his dad. My husband yelled at our ... for hitting him and scared our ... so much with how he was yelling at him. I told him to stop yelling at him and he said that he can discipline his ... and to not step in. He said that in California he can hit his ... as a form of discipline. I believe in discipline, but I do not believe in hitting our ... as a form of discipline.

My husband was gone on a trip for that last 3 weeks. It was supposed to be a family trip, but he was being so rude and mean to me that I could not be around him, so my ... and I did not go. My husband just got home last night (07/15/2024).

I do not like leaving my ... alone with my husband. About a month ago, I was very tired, and I asked my husband if he could give our ... a bath. He filled up the bathtub and left our ... in a bathtub full of water completely unsupervised. I found this out because I heard that the television was on and when I went into the room, I saw my husband sitting on the couch watching T.V. and eating and not watching our ... who was alone in the bathtub. My ... does not know how to swim, and it is just common sense that you do not leave a little ... alone in a bathtub full of water.

I am the primary caretaker for my ... and my husband will not let me put our ... in daycare and says that it is my job to take care of ... I want him to be able to go to daycare because then I can have time to myself. I never get to be by myself. Our ... is ... years old now and he needs to be in T-K.

I cannot work due to my immigration status. I want to divorce my husband, I want to have full custody of my ... and I want to go back to Denmark. I never wanted to come here to the U.S.

I have not been eating or sleeping very well lately due to all the stress that my husband has put on me. When ever I try to eat, I feel nauseous. I have tried to talk to people in the past, but it did not seem to help. My husband makes it seem like I am the problem and that since he is a police officer, no one will ever believe me.

End of Statement

After obtaining A's statement, I provided her with a case number, a Marsy's Card, and we went over the documentation for Information for Victims of Domestic Violence/Sexual Assault. We informed A that it would be best to stay at a different place tonight and to have some space between herself and B. A informed Officer Davis and I that she had no where to go and that she does not have any friends that she could go stay with. A was informed of the resources the Family Justice Center can provide her and was given the information to the Family Justice Center.

...

STATEMENT:

B stated he was having a verbal argument with his wife of 5 years, A. He stated he had been gone for the past two weeks on vacation. He stated he took three weeks off of work because A stated she was going to join him with their ... year-old ... but they never did so he came back early last night.

B stated since his ... birthday at the beginning of June he and A have been verbally fighting a lot. He stated he liked to go out and drink with friends and she would yell at him for it and say that he is cheating on her when he is not. He stated they yell at each other, and he ends up having to leave the house and stay with a friend or in his RV sprinter van. He stated since June they have been fighting weekly and he has to leave very frequently.

B stated he has never placed hands on his wife in a domestic violence manner. He stated she has not touched him. He stated their fights have

not risen to the level of violence and he makes sure to walk away before they can.

B stated A is from Denmark, and she threatens to go back and take their ... with her. He stated he has let her take ... there a couple of times but told her that she is not allowed to take ... without his permission anymore because he wants to have access to his ... He stated the last time she took their ... he had to stay in a hotel in Denmark and ask family members to convince A to let him see their ... He stated he was denied citizenship in Denmark so he cannot live there.

B stated today he was arguing with A about money and leaving with their ... when A stated she would call the police. He stated he told her to go ahead, and he immediately walked onto the balcony to be away from her. He stated he called his sergeant and captain to report the incident until uniformed officers arrived on scene. He stated there was no physical violence during the argument."

En socialrådgiver kontaktede den 31. juli 2024 A på baggrund af en henvisning fra hendes praktiserende læge i USA. Af socialrådgiverens telefonnotat af samme dato fremgår bl.a.:

"SW contacted parent of patient to discuss the ff referral:

Referral from PCP to Social Services# ...

For: Child was recently taken away from the mother per mother, not sure if mom might be a victim of abuse?

Please check in on mom and offer services if warranted, thanks!

SW spoke to mom, A, regarding nature of the call. Mom provided background information of current situation. Mom sounded overwhelmed on the phone and was tearful. Mom reported emotional/verbal abuse but also posturing from her husband who is a police officer. Dad filed a RO against mom but already lifted. Mom reported that dad has done this behavior in the past as an intimidation tactic when they are having marital problems. Mom and son currently staying at sister in law. Mom signed a document stating split custody between parents and dad is supposed to pay child support and pay for the apartment. Mom recently received temporary green card 2 weeks ago. Mom plans to go back home today to their apartment but is waiting for documents to arrive at sister in law's.

Mom called 211 and had a meeting yesterday-expecting a call back within 3 days for food and additional resources. Mom provided verbal consent to submit referral through Thrive Local for emergency housing and provided

instructions on the referral process. Send an email with DV resources.
Mom agreed for SW to check in within a week.

Main Concern(s): Domestic Violence

Resolution: Thrive local referral and resources sent to email.

Mom provided support and validation. All questions and concerns addressed during the call. No further action needed."

Af brev af 16. juli 2025 fra "Your Safe Place – The San Diego Family Justice Center" fremgår bl.a.:

"To Whom It May Concern,

The purpose of this letter is to confirm that A sought services from Your Safe Place – The San Diego Family Justice Center (YSP) beginning in June 2024. This letter was generated at the request of, and released directly to, A. Pursuant to California Penal Code Section 13750, YSP may not share any information regarding a client absent the client's written consent.

YSP, part of the San Diego City Attorney's Office, is dedicated to transitioning victims of domestic violence, sexual assault, and sex trafficking into survivors. YSP is a team of professionals including advocates, pro bono attorneys, mental health practitioners, nurses, police, and other social service providers. YSP provides services free of charge to victims to empower them to break free of their abusers, end the pattern of violence, and become thriving members of society."

A har under sit og sønnen Cs (C) ophold på et krisecenter i Danmark deltaget i et psykologforløb. I den forbindelse har krisecentret udarbejdet en række udtalelser og erklæringer af henholdsvis 22. juni, 23. juni, 21. juli, 23. juli og 25. september 2025.

Af krisecentrets psykologudtalelse af 21. juli 2025 fremgår bl.a.:

"A har sammen med sin søn opholdt sig på ... Krisecenter ... siden den 09.06.2025

... Krisecenter er et midlertidigt opholdssted for kvinder og deres medfølgende børn j.fr. Serviceloven §109.

Under opholdet har A modtaget psykologsamtaler.

Som led i dette psykologforløbet er der foretaget en voldsfaglig vurdering af hvad A har været udsat for

Det vurderes at A har været udsat for psykisk vold i et omfang som kan karakteriseres som værende gennem indgribende og styrende for hendes hverdag.

Der er tale om psykisk vold af tvingende karakter, der har dikteret og dirigeret As hverdag.

Volden omfatter en palette af nedgørende, ydmygende, krænkende og forulempende sprogbrug og handlinger, følelsesmæssig manipulation og gaslightning, trusler, isolation, forskellige overvågnings strategier, dominans og ignorering, økonomisk kontrol (jævnfør krisecenter erklæring) As liv har været præget af, at hun gennem mandens uskrevne regler bliver fanget i et loyalitets kodeks, (samt et jalousi kodeks,) som hun er tvunget til at efterleve for at undgå mandens konsekvens/ handlinger.

Der ses et klassisk mønster i voldens udvikling over tid, hvor trykket gennem udført vold stiger, når den kontrollerende person oplever at nu har jeg overtaget.

I As tilfælde ses der en løbende stigning af volden i intensitet og styrke som kulminere da familien vælger at bosætte sig i USA, hvor A er isoleret fra sin hverdag, familie og venner

Efter ankomst til USA bliver A hurtigt positioneret uden handlemuligheder, idet hendes mand ifølge A siger følgende: "You have to realize that you just are an immigrant and I am a Policeofficer and a decorated Veteran – so who do you think they will believe" Efterfølgende bruges trussel om udvisning til at korrigere og styre A

I perioden i USA udvikles den gaslightning som A hele tiden har været udsat for til nye højder. Hvor denne tidligere omfattede vildledelse og manipulere gennem vekselvirkning af løgne, benægtelser, modsigelser overfor A så ændres mandens strategi sig til nu også omfatter omskrivning af virkeligheden, som inddrager hans familie og venner og myndigheder med det formål at få A til at fremstå som et dårligt menneske og i særdeleshed som en dårlig mor. Denne del af volden virker meget målrettet og omfatter:

- Adskillige og gentagende opringninger til familie og venner med usande klager over As uduelighed, beklagelse over at han skal lave alt i hjemmet og alene er ansvarlig for at tage vare på søn
- Når familien skal have gæster, forsøger han at dokumentere ovenstående ved at rode ekstra meget, smider sine ting rundt omkring i lejligheden, samtidig med han under trusler forhindre A i at rydde op og gøre rent
- Iscenesætter at han er udsat for vold, ved at tage et billede, hvor han har blå mærker på armene ud af den sande kontekst under henvisning til at A skulle være voldelig

- Sammen med kammerat at "sætte en fælde op" der skulle få A til at tage stoffer
- Udvider ydmygelserne af A ved at oprettet hende en gruppechat, hvor han og venner laver grin med og håner A".

Den 28. juni 2025 blev C af krisecentret testet for, om han udviste tegn på traumatisering ved brug af testen "Odense Child Trauma Screening". Af rapporten fremgår bl.a.:

"Vurdering:

På baggrund af samtaler med C og OCTS screening tegner der sig et tydeligt billede af at C har været vidne til og også selv har været udsat for psykisk vold / tvingende kontrol. Denne form for vold har konsekvenser i forhold til Cs mors handlemuligheder og for at kunne være der for ham. Det vurderes derfor at C for nuværende profiterer af at være skånet for at opleve det psykiske pres, der er i forbindelse med beskrevne voldsepisoder jf. Krisecenterfaglig erklæring del 1.

Uanset om et barn er udsat direkte eller er vidne til vold i familien, er det ødelæggende for eller forhindrer udviklingen af et positivt selvbillede hos barnet. "Hver form for vold bringer barnets udvikling og sundhed i fare. Vold omfatter også, når barnet er vidne til vold mod forældre eller søskende." (Servicestyrelsen 2009). Således vurderes at det bør ses som en sårbar faktor, at C er opvokset i en familie, hvor han har været vidne til dårlig stemning i hjemmet og som han tidligere har beskrevet, at far er "mean".

På baggrund af ovenstående vurderes det meget sårbart at C adskilles fra sin mor. C kan i samtaler udtale et savn overfor sine venner i skole, men udtaler også tydeligt at han ikke savner sin far. Det er af særlig bekymring at C har udviklet strategier, hvor han lukker ned for at forholde sig til indre konflikter, og han ønsker helst at undgå at tale om disse."

Af en psykologudtalelse af 23. juli 2025 fra krisecentret vedrørende C fremgår bl.a.:

"I dag har C talt med undertegnede om sin mor og far. C giver tydeligt udtryk for, at han har brug for sin mor.

C har voldsomme reaktioner når vi taler om far. Han regredierer og bliver "babyagtig" i form af pludring og høje skingre lyde. Det er tydeligt at han bliver bange og nervøs for at skulle forholde sig til de oplevelser han har haft i hjemmet. Dette er i overensstemmelse med tidligere udført traumescreening jf. bilag fra den 21.07.25 (OCTS-screening). På baggrund af samtaler og traumescreening er det min vurdering, at C er bange for sin fars reaktioner.

C giver udtryk for at have savn omkring sit værelse, legetøj og ting i USA, men har ikke savn vedr. sin far.

Eksempler på den vold som C beskriver:

- C har hørt hvordan der er italesat at hans mor er en slange, "Retardet" osv. C har i nogle situationer gået imod sin far og sagt til ham at han er sur over at han kalder mor for slange.
- At far har fortalt at mor forlader dem og tager til Danmark uden ham.
- At far fortæller C, at mor skal begå selvmord.
- Far fortæller C, at mor har begået selvmord, så C skulle være med til at se efter om han kunne finde hende i søen.
- C fortæller hvordan far har taget ham væk fra mor i flere dage, uden han vidste hvor hans mor var.
- C har beskrevet hvordan han med mor har aftalt kodeord for at C kunne komme væk fra konflikterne og gå ind på sit værelse (se tidligere beskrivelse).
- C har været vidne til, at mor bliver forvist til et værelse, hvor han ikke har lov til at kontakte hende.
- C føler ikke at man må vise sine følelser, f.eks. at være ked af det. Derfor vil han f.eks. ikke opsøge hjælp hos andre voksne før hans mor kommer.

Eksempler på den vold, som mor beskriver C har oplevet:

- C er bange for at vise sine følelser, mor har fortalt at far har kritiseret ham for dette.
- A har fortalt, at Cs far kan finde på, at lave mad og spise uden at hun og C må spise noget.
- A har beskrevet hvorledes B har råbt hende ind i hovedet, truet med knyttede næver og skældt ud selvom hun har haft C i armene, samt hvordan C gentagne gange har skulle overhears fars krav til A om sex og bebrejdelser, når mor ikke ville imødekomme hans krav om samme.

Undertegnede er tiltagende bekymret for Cs usikre situation, hvor der er mulighed for at han bliver udleveret til sin far og dermed mister kontakten til sin primære omsorgsperson. Det vurderes at det vil have store konsekvenser i forhold til Cs videre udvikling med risiko for en decideret emotionel fejludvikling som følge."

Familieretten i Glostrup afholdt den 25. juli 2025 i forbindelse med behandlingen af tilbagegivelsesansøgningen en børnesamtale med C, der blev gennemført af psykolog D. Af referatet fra samtalen fremgår bl.a.:

"I forbindelse med ovenstående sag i Familieretten i Glostrup, om børnebortførelse, blev der afholdt en børnesamtale med C (herefter C). Samtalen fandt sted d. 25.7.2025 og var af ca. 20 minutters varighed. Samtalen havde

til formål at belyse Cs perspektiv i overensstemmelse med retsplejelovens § 450 b, forældreansvarslovens § 34 og FN's børnekonvention, artikel 12. Børnesamtalen blev afholdt efter vejledning om familierettens behandling af forældreansvarssager og om tvangsfuldbyrdelse 2021. Til stede ved samtalen var udover C, ut. Børnesagkyndige psykolog D, ligeledes dommer, samt en ansat E, ved det krisecenter, hvor moren og C aktuelt opholder sig. C er ved samtalen 6 år gammel.

C spiller ludo i venterummet sammen med E ved vores ankomst. Han svarer nej, da jeg kommenterer, at han spiller ludo. Han læner sig ind mod E og viser modvilje mod at komme med os ind i samtalerummet. Han holder fast i E og viser så meget modstand, at han tilbydes, at E deltager i samtalen. Han tager imod en sodavand og sætter sig i sofaen med E, som straks påbegynder en tegning, som hun forsøger at engagere C i. Han kigger kun på tegningen og deltager ikke selv.

C tilbydes at tale engelsk, hvis det falder ham lettere end at udtrykke sig på dansk. Han udtrykker sig med et miks af danske og engelske ord. Det er svært at få en samtale i gang med C. Han regredierer sprogligt, udtrykker sig småbarnligt og flere gange med pludrende lyde kombineret med få og korte sætninger. Han betrykkes af E, som flere gange, med sit kendskab til C, hjælper samtalen i gang. Han siger, straks vi møder ham, at han vil have sin mor. Han gentager dette utallige gange og forklares, at han nok skal få sin mor senere i dag.

E fortæller, at de inden vores møde var på MC Donalds og fik en is. De skal derhen igen efter samtalen, da kunderne i dag kan få to is, når man køber én. C byder sig ikke på denne samtale og viser, at han ikke ønsker at samtale med os.

Jeg kommenterer, at han har en elektronisk nøgle i snor om halsen. Her åbner han lidt op og smiler stolt. Vi taler om, at dommeren også har en sådan tilsvarende nøgle på sig. Han er glad for det værelse, hvor han og moren bor på krisecentret. Spontant siger han; "mor elsker mig. Jeg savner mor". Kommenteret, at han har gået i skole i USA, siger C, at han i skolen var ked af at være væk fra moren. Adspurgt havde han en ven i skolen, men han husker ikke dennes navn. Han kan godt huske, at mor, far og han boede i en lejlighed sammen. Det var ok, men han kan ikke uddybe dette. Han gentager; "mor elsker mig så meget". Det var ikke godt, at faren også boede i lejligheden. Faren skændes med moren. Når de skændes, gik han ud på badeværelset.

Han har spillet computerspil med faren. Der var en pool, hvor de boede. Han besøgte poolen med begge forældre og med forældrene hver for sig. Det var ikke godt at være alene med faren. Han ved ikke hvorfor, det ikke var godt. Han kan fortælle, at faren havde en bil, en Truck. Han husker

også at have besøgt farforældrene, men han græd. Faren var der ikke, da han var på arbejde. Han ville helst være sammen med sin mor.

Herefter er det svært at samtale yderligere. E fortæller at C, med E' hjælp, i går arrangerede en skattejagt for børnene på krisecentret. C kobler sig ikke på emnet, men griner, da vi gætter, at skatten var slik til børnene.

Jeg siger, at vi har samtalen i dag for at finde ud af, om C skal tilbage til USA. Han svarer prompte; "nej - der er far. Far siger, at han vil slå mig". Det var noget faren sagde for lang tid siden. Adspurgt har faren aldrig slået ham. C udtrykker, at han vil bo i Danmark med sin mor. "Bare mig og mor". Han vil ikke starte i skole. Han vil være sammen med sin mor. Moren går ikke på arbejde, det er kun hans far, som arbejder. Faren skal ikke også være i Danmark. "Det er ikke godt med far. Det er ikke godt at bo med mor og far i USA" Adspurgt om familie og venner i Danmark kan C ikke svare. E hjælper til og siger, at moren har en papfar, som har besøgt dem.

Afslutningsvist får C et ønske med en tryllestav. Han svarer, at så vil han ønske mormor tilbage. Han ved, at moren savner sin mor, som er død. Han får et ønske mere. Han griner og siger, at han ønsker sig chokolade.

Det er ok for C, at vi refererer for forældrene, hvad han har fortalt.

Klinisk vurdering

Grundet Cs fremtrædelsesform, forsøger jeg med det samme at etablere kontakt med C og beslutter at undlade den sædvanlige indledning til samtalen om rettigheder, rammer og formål med samtalen. Det er vurdering, at C ikke har kapacitet til at forstå dette, ligesom den sårbare kontakt med ham vil mistes.

Det havde ikke været muligt at gennemføre samtalen uden E' hjælp og betryggelse af C. C fremtræder sproglig og aldersmæssigt som et meget yngre barn. Han er utryk ved samtalen og regredierer i en sådan grad, at det ikke er muligt at opnå alderssvarende samtale og kontakt. Han fremtræder med ringe livskraft, selvværd og gå-på-mod. Han viser sig meget lidt adskilt fra sin mor og har som et yngre barn brug for sin mor i nærheden, hvilket understreges at hans gentagne ønsker under samtalen om, at han vil have sin mor. Han viser tydelig tilknytning til sin mor, som han synes tryk ved. Han viser ringe tilknytning til sin far. Relationen til faren fremtræder på baggrund af hans udtalelser forbundet med negative oplevelser."

Den 31. juli 2025 afsagde Familieretten i Glostrup kendelse om, at C ikke skulle tilbagegives til USA. Af kendelsen fremgår bl.a.:

"Familierettens begrundelse og resultat

Indledende bemærkning om barnets fødested

Det fremgår af Cs fødselsattest, der er vedlagt ansøgningen til Centralmyndigheden, at han er født i Danmark, hvilket parterne i deres forklaringer også har været enige i. B' advokat har beklaget, at hun fejlagtigt i processkrift af 23. juli 2025 har taget udgangspunkt i, at barnet skulle være født i USA.

Familieretten bemærker, at det i ansøgningerne til de amerikanske myndigheder konsekvent er anført, at barnet er født og opvokset i USA.

Tvangsfuldbyrdelse på grundlag af Ex Parte Ordre af 18. juni 2025

Efter lov om international fuldbyrdelse af forældremyndighedsafgørelser § 4 kan en afgørelse fuldbyrdes her i landet, hvis den kan danne grundlag for fuldbyrdelse i oprindelsesstaten.

Efter ordlyden af Ex Parte Ordren / den midlertidige forældremyndighedsafgørelse lægger familieretten til grund, at den kan fuldbyrdes i USA, jf. lov om international fuldbyrdelse af forældremyndighedsafgørelser § 4, stk. 2.

Efter lov om international fuldbyrdelse af forældremyndighedsafgørelser § 5, nr. 1 skal familieretten imidlertid påse, at forskellige processuelle garantier er opfyldt, hvis der skal ske fuldbyrdelse i Danmark.

Den amerikanske afgørelse er utvivlsomt truffet i As fravær.

Den er truffet under et retsmøde den 18. juni 2025 på baggrund af en anmodning indleveret ("Filled") den 17. juni 2025. Uanset, at B amerikanske advokat har sendt en sms til A om dette retsmøde, må familieretten lægge til grund, at A ikke har "fået forkyndt en stævning eller har modtaget et tilsvarende dokument så tidligt, at parten har kunnet varetage sine interesser"

Familieretten finder efter sagens oplysninger heller ikke grund til at fastslå, at "stævning eller tilsvarende dokument ikke har kunnet forkyndes for" A uanset ophold på krisecenter i Danmark.

Familieretten tvangsfuldbyrder derfor ikke B' anmodning i henhold til den midlertidige forældremyndighedsafgørelse.

Tilbagegivelse efter lov om international fuldbyrdelse af forældremyndighedsafgørelser

1. Betingelserne i lov om international fuldbyrdelse af forældremyndighedsafgørelser § 10

Parterne har erklæret sig enige om, at C ved familiens rejse til Danmark i juni 2025 havde habitual residence i USA, og at As tilbageholdelse af C i Danmark er ulovlig, jf. lov om international fuldbyrdelse af forældremyndighedsafgørelser § 10, stk. 1 og stk. 2.

Udgangspunktet er derfor, at C skal tilbagegives til USA.

2. Hindrer bestemmelserne i § 11 i lov om international fuldbyrdelse af forældremyndighedsafgørelser tilbagegivelse

Efter Bs forklaring og oplysningerne om hans sociale forhold i USA lægger familieretten til grund, at han vil få behov for bistand fra familie og venner til at varetage en hverdag med C uden A, også selv om han får sine arbejdstider ændret.

Begge parter har forklaret om uoverensstemmelser og skænderier gennem deres samliv, og B har forklaret, at han flere gange tidligere har henvendt sig til de amerikanske myndigheder for at rapportere, men ikke anmelde, As rejse

Efter As forklaring, herunder om sine manglende sociale relationer i USA og oplysningerne om, at tilbageholdelsen af C i Danmark er anmeldt til de amerikanske myndigheder, der midlertidigt har tillagt B forældremyndigheden, lægger familieretten til grund, at det ikke vil være muligt for A at indrejse til USA sammen med C.

En tilbagegivelse af C til USA vil derfor uundgåeligt medføre en adskillelse af mor/barn.

Denne adskillelse er efter praksis ikke i sig selv ensbetydende med, at tilbagegivelsen dermed vil være i strid med beskyttelsesreglerne i § 11 nr. 2 og nr. 4.

Af alle oplysninger i sagen fremgår imidlertid, at A gennem hele Cs liv har været barnets primære omsorgsperson. B har i sin forklaring bekræftet morens oplysninger om Cs tætte relation til hende, om de langvarige perioder, hvor mor og barn opholdt sig i Danmark og om, at "mor er nr. 1, og far er nr. 2".

Oplysningerne fra krisecenteret er entydige og klare og forfattet af en psykolog. Her vurderes det "... Det er bekymrende hvis C kommer til at stå i

en situation, hvor hans primære omsorgsperson bliver taget fra ham og det kalder derfor på en særlig menneskeretlig beskyttelse af mor og barn." og "... meget sårbart at C adskilles fra sin mor. C kan i samtaler udtale et savn overfor sine venner i skole, men udtaler også tydeligt at han ikke savner sin far. Det er af særlig bekymring at C har udviklet strategier, hvor han lukker ned for at forholde sig til indre konflikter, og han ønsker helst at undgå at tale om disse." samt "... Undertegnede er tiltagende bekymret for Cs usikre situation, hvor der er mulighed for at han bliver udleveret til sin far og dermed mister kontakten til sin primære omsorgsperson. Det vurderes at det vil have store konsekvenser i forhold til Cs videre udvikling med risiko for en decideret emotionel fejludvikling som følge."

Disse vurderinger bekræftes ved den gennemførte børnesamtale i familieretten, hvor den børnesagkyndige psykolog anfører "... Han viser sig meget lidt adskilt fra sin mor og har som et yngre barn brug for sin mor i nærheden, hvilket understreges at hans gentagne ønsker under samtalen om, at han vil have sin mor. Han viser tydelig tilknytning til sin mor, som han synes tryk ved.

Han viser ringe tilknytning til sin far. Relationen til faren fremtræder på baggrund af hans udtalelser forbundet med negative oplevelser."

Efter en samlet vurdering af disse oplysninger og efter drøftelse med den medvirkende børnesagkyndige psykolog lægger familieretten til grund, at en adskillelse af C fra A utvivlsomt udgør en alvorlig risiko for Cs sjælelige sundhed og vil udgøre en situation, han ikke bør tåle.

3. Er der behov for at udsætte sagen med henblik på at gennemføre børnesagkyndig undersøgelse

Efter drøftelse med den medvirkende børnesagkyndige psykolog og med henvisning til det ovenfor under punkt 2 anførte, har familieretten vurderet, at sagen er tilstrækkeligt oplyst.

Familieretten nægter derfor at tilbagegive C til USA, jf. lov om international fuldbyrdelse af forældremyndighedsafgørelser § 11, stk. 1, nr. 2."

Ved kendelse af 1. oktober 2025 ændrede landsretten Familieretten i Glostrups afgørelse, idet landsretten fandt, at C skulle tilbagegives til USA. Af kendelsen fremgår bl.a.:

"Landsrettens begrundelse og resultat

Landsretten finder, at sagen på grundlag af de foreliggende oplysninger, herunder parternes forklaringer og de foreliggende udtalelser om C, er til-

strækkeligt oplyst til, at der kan træffes afgørelse. Landsretten finder derfor ikke grundlag for at udsætte sagen på, at der iværksættes en børnesagkyndig undersøgelse.

Efter børnebortførelseslovens § 10, stk. 1, skal børn, som ulovligt er ført her til landet eller ulovligt tilbageholdes her, efter anmodning tilbagegives, hvis barnet umiddelbart før bortførelsen eller tilbageholdelsen havde bopæl i en stat, som har tiltrådt Haagerbørnebortførelseskonventionen.

Tilbagegivelse efter § 10, stk. 1, kan dog nægtes bl.a., hvis der er en alvorlig risiko for, at tilbagegivelsen vil være til skade for barnets sjælelige eller legemlige sundhed eller på anden måde vil sætte det i en situation, som det ikke bør tåle, jf. lovens § 11, nr. 2. Efter § 11, nr. 3, kan tilbagegivelse efter § 10, stk. 1, endvidere nægtes, hvis barnet selv modsætter sig tilbagegivelsen, og barnet har nået en sådan alder og modenhed, at der bør tages hensyn til dets mening.

Efter oplysningerne i sagen finder landsretten, at det kan lægges til grund, at B forud for børnebortførelsessagen boede sammen med C, der den ... juni 2025 fyldte 6 år, og A, og at han aktivt tog del i Cs hverdag. Efter oplysningerne fra Cs JiuJitsu-træner og skolelærer i USA må det endvidere lægges til grund, at C udviste god trivsel i forbindelse med træning og skolegang.

Efter det oplyste om As opholdstilladelse i USA og As egen forklaring om baggrunden for ikke at ønske at rejse til USA, finder landsretten, at det må lægges til grund, at A vil kunne indrejse i USA, såfremt C tilbagegives til USA, således at en tilbagegivelse ikke uden videre vil medføre en adskillelse af C og hans mor.

Uanset oplysningerne i OCTS-screeningen og det anførte i psykologudtalelserne finder landsretten på denne baggrund efter en samlet vurdering, at A ikke har godtgjort, at en tilbagegivelse af C til USA indebærer en alvorlig risiko for, at tilbagegivelsen vil være til skade for Cs sjælelige eller legemlige sundhed eller på anden måde vil sætte ham i en situation, som han ikke bør tåle.

Landsretten finder derfor ikke grundlag for – mod lovens klare udgangspunkt – at nægte, at C tilbagegives til USA.

Landsretten ændrer derfor familierettens afgørelse, således at C skal tilbagegives til USA.”

I en statuskrivelse af 8. oktober 2025 om C anførte Gladsaxe Kommunes Familieafdeling bl.a.:

”Familieafdelingen er gjort bekendt med, at C skal udleveres til sin far fredag d. 10. oktober 2025. I den forbindelse ønsker familieafdelingen er synliggøre bekymringen for Cs videre trivsel og udvikling, og at tydeliggøre, at Familieafdelingen endnu ikke er færdige med at udarbejde og undersøge forholdene omkring C.

...

Afgørelse og baggrund

Familieafdelingen træffer afgørelse om, at der skal udarbejdes en børnefaglig undersøgelse, jf. Barnets Lov § 20, da der er en konkret mistanke om, at C har været udsat for vold, og da flere oplysninger understøtter denne bekymring.

På baggrund af samtaler med både C og hans mor samt øvrige oplysninger i sagen vurderer Familieafdelingen, at C sandsynligvis har været udsat for vold i sin nære relation. Denne vold vurderes at have haft en væsentlig følelsesmæssig påvirkning på C og at have konsekvenser for hans trivsel, tryghed og tilknytning.

Det vurderes derfor, at C har behov for særlig støtte, jf. Barnets Lov § 32, og at Familieafdelingen i Gladsaxe har behov for at undersøge de nærmere forhold omkring C og hans familie.

Familieafdelingen er aktuelt i gang med denne undersøgelse og har gennemført både en samtale med mor og en børnesamtale med C.

Samtale med mor

Ved samtalen fremstod mor relevant, samarbejdsvillig og reflekteret. Hun ønsker selv hjælp og støtte i forhold til at bearbejde de oplevelser, de begge har haft.

Mor har gode refleksioner omkring de udfordringer, som hun og C står overfor, og viser forståelse for, hvordan volden har påvirket C.

Hun har et nuanceret sprog for familiens situation og relevante tanker om fremtiden.

Familieafdelingen ønsker derfor at tilbyde særlig støtte til mor og barn efter endt krisecenterophold, hvilket mor er enig i og samtykker til.

Børnesamtale med C

Ved børnesamtalen fremstod C indledningsvist usikker og utryg.

Mor deltog de første fem minutter for at skabe tryghed, hvorefter hun forlod rummet under et naturligt påskud. C udtrykte flere gange ønske om, at mor skulle blive hos ham, og hans udsagn og adfærd tyder på en vedvarende utryghed og frygt for adskillelse.

C gav udtryk for, at han gerne vil se sin far, men samtidig, at han er bange for, at han ikke må komme hjem til mor igen, hvis han gør det.

Han ønsker at være tæt på mor, blandt andet ved at blive hjemmeundervist, så han kan være sammen med hende.

Der deltog to rådgivere i samtalen, og begge observerede et barn, som fremstod præget af angst, vagtsomhed og behov for kontrol – adfærd, der kan ses som reaktioner på vold og utryghed. C og mor udviser en stærk og kærlig tilknytning, og der er et varmt og omsorgsfuldt samspil mellem dem.

På baggrund af samtalen vurderes det, at C er følelsesmæssigt påvirket af de voldsomme oplevelser, og at han viser tegn på urolig og forstyrret tilknytning.

Videre tiltag

Familieafdelingen vil inddrage Cs skoletilbud og anmode om en statusudtalelse for at få yderligere oplysninger om hans trivsel og eventuelle tegn på belastning i skolen.

På baggrund af den alvorlige vurdering af, at C har været udsat for vold, henvises sagen til Børnehus Hovedstaden med henblik på opstart af et forløb med fokus på traume og vold.

Samlet vurdering

Familieafdelingen i Gladsaxe vurderer samlet, at C har været udsat for vold, og at dette har haft betydelige konsekvenser for hans følelsesmæssige udvikling, tilknytning og trivsel.

Der er derfor et væsentligt behov for at afdække og undersøge forholdene omkring C yderligere, inden der træffes beslutning om eventuel udlevering til far. Der beskrives tvingende kontrol og massiv psykisk vold fra far, som C har overværet/været udsat for fra han var helt spæd. Dette giver anledning til bekymring for de skadelige og konfliktfyldte opvækstmiljøer, som C har befundet sig i, og bekymring for hvordan det har påvirket ham.

Familieafdelingen udtrykker bekymring for, om C vil få adgang til relevant støtte og behandling i USA, samt for risikoen for, at han adskilles fra sin mor, som vurderes at være hans primære omsorgsperson og trygheds-skaber.”

Den 10. oktober 2025 afsagde Familieretten i Holbæk kendelse om, at Østre Landsrets kendelse af 1. oktober 2025 skulle tvangsfuldbyrdes, således at C

skulle udleveres til B. I forbindelse med rettens behandling af sagen afholdt familieretten en børnesamtale med C. Børnesamtalen blev gennemført af børnepsykolog F. Af psykologens referat af 10. oktober 2025 fra samtalen fremgår bl.a.:

”Undertegnede børnesagkyndige psykolog har d.10.10.2025, med sagens dommer til stede, haft samtale med parternes søn C 7:1 år
C blev fulgt til retten voksne fra Krisecenter og Socialforvaltning.

C ventede i samtalelokalet med en professionel voksen han kender. Han sad med sin iPad og synes at hygge sig. Sagkyndige havde efter aftale med retten taget to dukker med fra faren, som faren havde oplyst at C kendte fra relationen mellem de to. C fik straks øje på dukkerne som han nævnte navnene på og efter lidt tid to i sin favn. Han tog åbent imod sagkyndige og dommer og han lod den kendte voksne forlade lokalet uden han viste reaktion. C var med det samme indstillet på at samtale. Han forstod og talte dansk, men indimellem gentog han enkelt ord mange gange eller han understøttede sine udsagn med engelske ord.

Adspurgt om bopæl fortæller C, at han bor i Danmark. Han går i skole i Danmark og elsker det. Det er meget vigtigt, siger C, at jeg vil bo i Danmark. Adspurgt om tilknytning til USA siger C, at det er i San Diego. Der bor far i en lejlighed. C siger, at han ikke vil bo i San Diego og han ikke er glad for skolen der. C fortæller, at han kender mange i San Diego, men ikke kan huske hvad de hedder. Han vil ikke tilbage dertil, fordi så vil mor græde. Far er sur på mor, siger C. C fortæller, at han vil selv vælge at blive i Danmark, fordi han ikke tror at far vil lade hjem se mor, det har mor sagt. Det er vigtigt, siger C. C fortæller at mor ikke er så god til engelsk. Jeg lærer mor det, siger C og smiler. Adspurgt om hvornår C skal til far i San Diego gentager C, at det skal han ikke. Mor græder meget og far er sur på hende og det er meget vigtigt, siger C. Far vil blive meget sur på mor og han er stadig meget sur lige nu. Og Mor bliver ked af det. Adspurgt om C tror at far er sur på ham svarer C, at det tror han ikke. C gentager, at han kun vil have mor og ikke far.

Indtryk fra samtalen. C fremtræder som en glad og livlig lille dreng, med relevant kontaktevne og som en der meget gerne vil fortælle. Han formidler en klar oplevelse af, at han vil vælge at være hos sin mor fremfor sin far og han formidler en oplevet sikkerhed i, at hans far ikke vil lade ham se hans mor, hvis han tager med far til San Diego. C er meget bevidst om, at far gør mor ked af det og at mor græder hvis de skal tilbage til San Diego.

Der fremkommer oplysninger under samtalen, der vidner om en meget høj risiko for at C, uanset sagens udfald, vil miste kontakten til en af sine forældre. Dette er svært bekymrende.

Der fremkommer ikke oplysninger der alene modsiger udlevering til faren.”

Det fremgår af en dom afsagt af San Diego Superior Court den 29. december 2025 bl.a., at A og B ægteskab ophører den 9. maj 2026, og at forældremyndigheden over C tillægges B.

District Attorney Investigator Christopher Everett har på vegne af San Diego County District Attorney, Summer Stephan, afgivet en udtalelse af 19. februar 2026 om A. Af udtalelsen fremgår bl.a.:

“In June 2025, the San Diego County District Attorney’s Office, Child Abduction Unit (CAU), was contacted by Mr. B regarding his six-year-old child, MPW. Mr. B reported that the child was being held in Denmark by the child’s mother, Ms. A.

The CAU staff subsequently spoke with Mr. B’s San Diego-based attorney, Ms. Brianna Davis. Attorney Davis informed our office that Hague Convention hearings would be held in Denmark to determine the child’s country of habitual residence.

Later, Attorney Davis advised the CAU that, pursuant to the Hague proceedings, Mr. B and the child had returned to the United States. Based on this information, the San Diego County District Attorney’s Office closed its case regarding this matter.

The purpose of this letter is to formally inform officials in Denmark that the San Diego County District Attorney’s Office did not—and has no intention to—file criminal charges for kidnapping or child abduction in our jurisdiction. Accordingly, Ms. A should encounter no legal impediments related to this matter when traveling to and from the United States.”

Forklaringer

Der er afgivet supplerende forklaring af A og af B.

A har forklaret bl.a., at hun den 16. juli 2024 ringede til politiet i forbindelse med et større skænderi mellem hende og B. Krisecentret i USA havde rådet hende til at ringe til politiet, hvis der ”skete noget”, og B havde under skænderiet truet med, at han ville anmelde hende til politiet, og at han ville tage C med sig. Hun ved ikke, hvorfor han truede hende med, at han ville ringe til politiet. Han sagde nogle gange sådanne ting, f.eks. når han ville have hende deporteret. Under alarmopkaldet blev hun spurgt ind til, om der var våben i hjemmet, hvilket hun bekræftede, da B opbevarede sin tjenestepistol i hjemmet.

Kort tid efter hendes opkald til politiet, ringede B til sin chef i politiet. Bagefter ringede politiet til hende og bad hende om at forlade lejligheden. Politiet ankom til adressen, og hun blev afhørt på parkeringspladsen. Politiet kontaktede hende ikke efterfølgende. Hun ved ikke, hvad politiet har noteret om hændelsen i politirapporten. Hun turde ikke anmode om at få politirapporten udleveret, mens hun boede i USA. Da hun kom til Danmark, forsøgte hun at få politirapporten udleveret, men blev oplyst, at det ikke var muligt, da den var "grey out". Hun forstår ikke hvorfor, da hun ifølge reglerne har krav på at få den udleveret.

B forlod samme dag deres lejlighed sammen med C. Politiet havde sagt til hende, at hun ville se C igen samme aften, men hun så ham først igen om fredagen den 19. juli 2024. C var herefter hos hende indtil mandag den 22. juli 2024, hvor B bad om lov til at hente C for at køre ham til jiu-jitsu. Da hun afleverede C til B så hun, at B vinkede en person frem. Hun vendte sig straks om og gik. Hun så ikke, hvem det var. Personen kaldte hendes navn, men hun stoppede ikke op. Hun fandt efterfølgende ud af, at B havde søgt om et tilhold, som han havde forsøgt at forkynde for hende.

B afleverede ikke C til hende efter jiu-jitsu som aftalt. Hun blev kontaktet af Bs advokat, som sagde, at hun skulle underskrive nogle papirer, før hun kunne få C udleveret. Advokaten sagde også, at B havde ret til at tilbageholde C. I den periode boede hun hos Bs søster. Hun havde ingen steder at tage hen, da hun hverken har venner eller familie i USA.

Hun læste papirerne igennem hos Bs advokat den 29. juli 2024. Det var en aftale om bopæl og samvær, som B og hans advokat havde udarbejdet. Hun havde ikke noget at skulle have sagt. Hun kendte ikke systemet, og hun fik ingen advokatbistand. Hun følte sig presset til at underskrive aftalen. Hun havde tidligere samme dag talt med C over telefonen. C græd. Han var hos sin farmor. C havde på det tidspunkt aldrig været væk fra hende.

Hun så C senere samme dag, og hun fik også lov til at bruge lejligheden, som B skulle betale for. Hun havde ikke noget at leve af. Hun havde ikke haft et arbejde, mens hun søgte om at få et Green Card. Det var B, der var forsørgeren. De aftalte, at B skulle genåbne sin konto på Amazon, så hun kunne bestille mad til adressen. B havde lukket kontoen, indtil hun havde skrevet under på aftalen om bopæl og samvær. B ønskede ikke, at hun fik kontanter. I den efterfølgende periode var det planen, at hun skulle søge ind på en uddannelse, men hun havde ikke råd.

Hun og B fandt sammen igen i oktober 2024. Hun følte sig nødsaget til det, da C havde fortalt hende, at han ikke brød sig om at være sammen med sin far i weekenderne. B og C havde ikke et stabilt liv i de weekender, hvor C var hos B. De boede og tog bad forskellige steder, hvilket C ikke brød sig om. En gang var

C mødt op i skole iført nattøj. Hun måtte tage en kam med, så han kunne få rettet sit hår.

Forløbet med B påvirkede hende. Hun frygtede for sit eget liv. Han havde over for andre fremsat beskyldninger mod hende, f.eks. at hun var rejst til Danmark med C uden Bs tilladelse. Det var ikke rigtigt, for B vidste godt, at hun skulle til Danmark. Han havde selv betalt for flybilletterne. B, C og hun havde også været på flere udflugter sammen til øde steder. Det var kun et spørgsmål om tid, før der opstod et skænderi mellem dem. I sådan en situation ville hun ikke kunne få ham til at stoppe – heller ikke selvom om C var til stede. Der havde også været situationer, hvor de havde overnattet på hoteller, og hvor hun ikke måtte forlade hotelværelset for B. Hvis B slog hende ihjel, ville ingen vide det, for ingen ville savne hende. Alle hans venner tror, at hun er ustabil og selvmordstruet. Hun havde ingen opbakning i USA, og hun kunne ikke få den nødvendige hjælp fra hverken det amerikanske politi eller Udenrigsministeriet. Frygten sidder stadigvæk i hende. B går meget op i sit omdømme og er ikke tilgivende. Situationen eskalerede, efter de genoptog deres samliv i oktober 2024. B ved, at hun ikke kan få hjælp. Hun har aldrig selv været fysisk eller psykisk voldelig over for hverken B eller C.

Hun har ikke længere adgang til oplysninger om C fra hverken hospitalet, skolen eller tandlægen. Tidligere havde hun adgang til alle informationerne, da det var hende, som stod for undersøgelser, arrangementer og møder. Lægejournalerne bliver ikke længere lagt ud på portalen, og hun får heller ikke længere ugentlige rapporter fra skolen. Adgangen blev lukket ned, da B fandt ud af, at hun havde adgang til oplysningerne.

Det er B, som sætter rammerne for, hvornår hun har kontakt med C. Hun modtager opkald på alle tidspunkter af døgnet, men typisk om natten. B skriver ikke til hende forinden. Hvis hun ikke tager telefonen, fortæller B til C, at det skyldes, at hun er ligeglad. Hun bliver typisk ringet op mellem kl. 5 og 6 om morgenen – dvs. mellem kl. 21 og 22 om aftenen amerikansk tid. Det er senere end Cs sædvanlige sengetid, og han er meget træt, når hun taler med ham. Nogle gange falder han i søvn. C lyder ikke glad, når hun taler med ham. Han er blevet meget indelukket, og det er svært at få en samtale i gang. Hvis hun spørger C om, hvad han har lavet, eller hvad han har fået i julegave, så siger han blot, at han ikke kan huske det. Han lukker af og vil ikke snakke om noget. Han vil kun have læst godnathistorier op.

Kontakten med C sker typisk via taleopkald. Kun få gange er det sket via videoopkald. Det kan tælles på to hænder siden oktober 2025. B er også til stede, når hun taler med C. Han forstyrrer dem altid. Hun taler kun dansk til C, hvilket hun altid har gjort. B er utilfreds med, at hun taler dansk til C, for så kan han ikke kontrollere samtalerne. Han tror, at hun taler dårligt om ham til C. Det har

hun aldrig gjort. Hun har ikke behov for det. B bryder ind, når hun og C "bonder". Så bliver han sur og afslutter opkaldet, fordi han mener, at hun "coacher" C. B har bl.a. beskyldt hende for at skulle have sagt til C, at der ville komme nogle fra krisecentret i Danmark og hente ham. Det er ikke rigtigt. Hun har tværtimod sagt til C, at hun ikke kan komme til USA for at hente ham. Hun vil ikke give ham falske forhåbninger. Når B overtager telefonen fra C, lægger hun på for at skærme ham. C skal ikke overhøre deres skænderier. Hun kan ikke genkende, at C skulle have slået sin mikrofon fra, mens hun har talt med ham.

B vil gerne have, at de kommunikerer via app'en "Talking Parents". Hun kan ikke foretage opkald via app'en, da B har lukket hendes amerikanske telefonnummer ned. Hun kan kun skrive tekstbeskeder.

Hun læser beskrivelserne i bilag O (journal vedrørende Cs konsultation hos psykiater på Kaiser Hospital den 24. oktober 2025) og bilag P (resultatet af Cs matematiktest af 12. september 2025) på den måde, at der er tale en dreng, der har det dårligt og har angst. C har haft separationsangst, siden hans far tilbageholdt ham i juli 2024. Cs matematikniveau er også blevet dårligere. Da hun stod for lektier mv., havde han det godt. Når hun spørger B om, hvordan C har det, svarer han hver gang, at C har det fint. Han fortæller hende ikke, hvordan C i virkeligheden har det. Han samarbejder ikke med hende, hvilket gør hende meget bekymret.

Foreholdt brev af 19. februar 2026 fra Distriktsanklagerens kontor i San Diego om, at der ikke er eller vil blive fremsat sigtelse mod hende for kidnapning eller børnebortførelse, forklarede hun, at hun gentagne gange selv har forsøgt at undersøge, om der var en verserende sag mod hende i USA, men at hun ikke kunne få nogen informationer herom. Hun har også selv kontaktet distriktsanklager Summer Stephan tre gange, herunder via Messenger, for at få en status. Hun kan se, at Summer Stephan har set hendes besked, men har ikke reageret på den. Hun har også skrevet til hendes mailadresse.

Efter hun kom til Danmark, har hun henvendt sig til i alt 29 forskellige advokater i San Diego med speciale i familieret. Nogle af dem har hun slet ikke fået svar fra. Andre har sagt, at de ikke kan hjælpe hende, da hun ikke har råd. Frivillige organisationer kan kun vejlede hende. De kan ikke tage hendes sag, fordi hun ikke bor i USA. En medarbejder fra en frivillig forening har dog hjulpet hende med at hente skilsmissepapirerne, men foreningen kan ikke tage hendes sag "pro bono".

Hun har ringet 53 gange til myndigheder, politiet og retten i USA. Herudover har hun 22 gange rakt skriftligt ud til bl.a. forskellige myndigheder, organisationer, aktivister, talsmænd, en journalist, borgmesteren i San Diego og den danske ambassade i USA. Hun har fået hjælp til det fra en jurist tilknyttet krisecentret i Danmark, da hun er ordblind og har svært ved at formulere sig på skrift.

Retsmødet den 5. november 2025 i Superior Court of California angående deres skilsmisse var et åbent retsmøde. Hun deltog via Teams. Hun optog retsmødet og har efterfølgende transskriberet optagelsen. Hun blev under retsmødet informeret om, at hun ikke kunne få stillet en advokat til rådighed. Hun fortalte dommeren, at B i retten i Danmark havde oplyst, at hun under den amerikanske sag ville være repræsenteret af en advokat, men Bs advokat afbrød hende og sagde, at det ikke var korrekt. Skilsmissesagen blev udsat til den 18. marts 2026. Alligevel blev der den 29. december 2025 afsagt dom i sagen, hvorefter B fik den fulde forældremyndighed over C. Hun forstod ikke, hvorfor der kom en afgørelse, når nu sagen var udsat. Hun fik oplyst, at det skyldtes, at papirerne, der efter aftale med retten skulle sendes til hendes danske adresse, i stedet var blevet sendt til den amerikanske adresse, selvom hun ikke længere boede der.

I landsretten afgav hun forklaring over videolink. Det fungerede ikke så godt. Hun kunne kun se B og hans advokat på videoen. Forbindelsen blev undervejs afbrudt, hvorfor hun måtte være på medhør via sin advokats telefon. Hun ville helst være mødt fysisk op i landsretten, men hun blev også nødt til at tænke på sin egen sikkerhed. Politiet havde efter retsmødet i Retten i Glostrup lavet en sikkerhedsvurdering efter anmodning fra krisecentret i Danmark. I forbindelse med retsmødet i Retten i Glostrup havde B taget sin amerikanske advokat og fire af sine venner fra marinekorpset med. Lige inden hun gik ind i retsbygningen, forkyndte advokaten en masse papirer for hende. Herefter tog advokaten og vennerne ophold uden for retslokalet. Hun blev bange og følte, at hun ikke kunne bevæge sig frit rundt. Da retsmødet var færdigt, måtte hun vente med at gå ud af retslokalet, da advokaten og vennerne fortsat opholdt sig der. Retsbetjentene hjalp hende med at få dem væk.

I landsretten forklarede hun, at hun ikke ville være uden sin søn, men at hun heller ikke kan rejse ind i USA. Hun har ingen retssikkerhed i USA, og hun er heller ikke fysisk i sikkerhed der. Hvis hun ikke havde frygtet for sit eget liv, var hun været taget med ham. Det gør hende meget ondt, at hun er blevet nødt til at efterlade sin søn.

Retsmødet i Holbæk om tvangsfuldbyrdelse af landsrettens dom var meget ubehageligt for hende. Hun følte, at både dommeren og den børnesagkyndige psykolog på forhånd havde besluttet sig for, hvordan sagen skulle falde ud. De virkede irriterede på medarbejderne fra krisecentret og skændtes med hendes advokat. Det var en medarbejder fra krisecentret, som fulgte C til børnesamtalen. Medarbejderen har efterfølgende sagt til hende, at dommeren og den børnesagkyndige psykolog havde været ubehagelige over for hende og smidt hende ud, så C var helt alene. Hun kan ikke forstå, hvorfor C ikke fik den nødvendige støtte, eller hvorfor samtalen med C ikke blev hverken lyd- eller video-

optaget. Hun har også fået at vide, at C kravlede under bordet, da han fik besked om, at han skulle se sin far. Dette fremgår ikke af referatet fra børnesamtalen med C. Det er utrygt for hende, at dommeren og den børnesagkyndige psykolog ikke tog Cs andre udtalelser i betragtning, inden de traf afgørelse.

Hun har ikke på noget tidspunkt fået receptpligtig medicin, herunder antidepressiv medicin, mens hun boede i USA. B har PTSD fra sin udsendelse i militæret. I USA har det høj status, hvis man har været i enten militæret eller politiet.

Hun har fortsat det fysiske Green Card. Kortet er tidsbegrænset og skal derfor enten fornyes eller ændres til et statsborgerskab, hvilket kræver at hun har fast bopæl i USA. Hvis hun skal forny sit Green Card, skal hun i ansøgningen bl.a. besvare spørgsmål 81 om "have you ever assisted in detaining, retaining, or withholding custody of a U.S. citizen child outside the United States from a U.S. citizen who has been granted custody of the child?". Hun kan ikke svare "nej" til spørgsmålet, hvorfor hun ikke tror, at hun kan få sit kort fornyet. Hun er også bange for, at hun bliver stoppet af politiet, hvis hun kommer til USA. B arbejder i politiet og bor lige ved siden af politistationen. Hun er også bange for, at hans venner vil hævne sig på hende.

C har gået til jiu-jitsu. Han stoppede i sommeren 2024 efter ca. fem måneder.

B har forklaret bl.a., at C klarer sig rigtig godt og virker glad. Han klarer sig også rigtig godt i skolen, særligt i matematik. Tidligere svarede han rigtigt på syv ud af otte spørgsmål, men nu svarer han rigtigt på 11 ud af 11 spørgsmål. C var i begyndelsen udfordret i engelsk, men nu går det rigtig fint. Også i de fysiske aktiviteter klarer han sig godt.

C er sund og rask. Han er tilknyttet Kaiser Hospital, hvor han går til psykiater. Forløbet blev opstartet i medio oktober 2025, hvor C vendte tilbage til USA. C går typisk til psykiater to gange om måneden. Han kan ikke huske, hvor mange gange C har været til samtale hos psykiateren i alt, men han vil gætte på omkring otte gange. Samtalerne har været aflyst to-fire gange. Han kan ikke huske, om aflysningerne skete på grund af psykiaterens forhold, om C har været syg, eller om tiderne ikke passede ind i hans arbejdskalender.

C havde det dårligt i den første tid efter sin hjemkomst. Han havde også udslæt efter sit ophold på det danske krisecenter. I dag har han det godt. Kaiser Hospital har oplyst, at C ikke længere behøver at gå til psykiater, men han synes at C skal fortsætte forløbet.

C går til dans hver torsdag. Han går også til jiu-jitsu en gang imellem, men han er ikke så interesseret i det mere. Træningen foregår i et træningscenter, som

han selv er medlem af. Det er korrekt, at C stoppede i jiu-jitsuklubben i 2024. Han gik der tre-fire gange om ugen i ca. fem måneder.

C og A har været i kontakt med hinanden næsten hver dag, medmindre C har været syg, været på udflugt med skolen eller sovet. Han vil gerne samarbejde med A om at følge et fast skema, men det er svært at få det til at fungere i forhold til Cs skolegang og hans arbejde. Han har vurderet, at det er bedst, hvis opkaldene bliver foretaget mellem kl. 20 og 21 om aftenen i forbindelse med Cs sengetid. Tidligere havde A og C også kontakt, når C var hos sin farmor, men A har afbrudt kontakten til hans familie, hvorfor det nu kun foregår via ham. De bruger tjenesten "Viber" og nogle gange tjenesten "Talking Parents". De benytter sig også af almindelige telefonopkald. Mange i samme situation bruger tjenesterne "Family Wizard" eller "Talking Parents". Han mener, at man kan bruge tjenesterne internationalt. Han har betalt for As adgang til "Talking Parents", men hun har aldrig brugt det til opkald, kun tekstbeskeder. "Viber" er gratis. Han vil helst bruge "Talking Parents", for der kan oplysningerne ikke blive slettet.

A og C ringer typisk sammen via videoopkald, for det vil C helst. Nogle gange har C dog ikke lyst til det. F.eks. hvis han gerne vil ligge ned, imens han hører en historie. Andre gange siger C, at han ikke kan se A på skærmen. Han ved ikke, om det er en teknisk fejl. Derfor ender det også mange gange med at blive almindelige taleopkald. C er overordnet set glad for kontakten med A. Nogle gange giver C dog et tegn til ham om, at han ikke kan lide at tale med hende. Det gør han ved at vende sin tommelfinger nedad. I begyndelsen gik han i bad, imens C talte med A. Da C efterfølgende fortalte ham, at A havde sagt nogle ting, som han ikke brød sig om, er han nu til stede under deres samtaler. Han mener, at C elsker sin mor, men at A forsøger at forældrefremmedgøre ham. På det seneste har C flere gange slået mikrofonen fra og fortalt ham, at han ikke har lyst til snakke mere med A, fordi hun siger ting til C, såsom at "far er led og slår ham", og at "farmor er ond mod ham". Han har også selv et par gange afbrudt samtalen mellem A og C, fordi hendes "coaching" fortsatte, f.eks. ved at sige, at C er trist og ked af det, og at han skal tale med skolen om det.

A har ikke længere adgang til skolens oplysninger om C. Han fortalte skolen om børnebortførelsen, da han havde pligt til at oplyse, hvorfor C havde været fraværende. Skolen har herefter valgt at lukke ned for As adgang til oplysninger om C, idet der er frygt for fremtidig børnebortførelse. Han har også orienteret Kaiser Hospital om børnebortførelsen, da hospitalet spurgte ind til, hvorfor C ikke passede sine aftaler. Hospitalet har en skærpet underretningspligt og kan vælge at lukke ned for adgangen til oplysningerne om C. Han mener, at hun fortsat har adgang til oplysningerne, men han er ikke sikker. Han har ikke bedt dem om at lukke ned for hendes adgang. Tværtimod. Selv om A ikke har ret til at få oplysningerne, ønsker han at hun fortsat skal have adgang til dem, så hun kan fortsætte med at have en relation til C. Dog ønsker han ikke, at hun

fremadrettet skal have adgang til notater fra Cs samtaler med psykiateren. C går ikke så ofte til tandlægen, da han har sunde tænder, men tandlægen er også bekendt med børnebortførelsen.

Det er rigtigt, at han i landsretten forklarede, at A kunne få en "pro bono" advokat i USA. Han har i en mail fra sin advokat fået oplyst, at det var muligt i visse tilfælde at få en advokat stillet til rådighed. Han kan ikke kontakte en sådan advokat på en andens vegne – det skal A selv gøre.

Der er ikke en verserende sag om bopæl og samvær i USA. Da han og A blev skilt, fik han den fulde forældremyndighed over C. Som han forstår det, har A ingen rettigheder over C på grund af børnebortførelsen. Det vil hun nok heller ikke få fremadrettet, medmindre hun vender tilbage til USA.

Han deltog ikke i retsmødet den 29. december 2025. Han blev informeret om afgørelsen af sin advokat og fik at vide, at det var op til ham, om C fremadrettet skulle have kontakt med A. Han ved ikke, hvorfor der blev afsagt dom, når nu sagen var udsat til den 18. marts 2026. Retsmødet blev forkyndt for A den 25. juli 2025, og dommeren mente nok, at A havde haft tilstrækkelig tid til at varetage sine interesser.

Han vil gerne fortsætte samarbejdet med A om C. C skal have begge sine forældre. Han vil dog gerne have, at hun stopper med "coachingen" og beskyldningerne. Han er et tilgivende menneske, og han vil altid holde af A. Han ved ikke, hvorfor A frygter for sit liv.

Børnebortførelsessagen blev behandlet af Superior Court of California. Han deltog personligt i retsmødet den 18. juni 2025. A mødte ikke op – hverken via Teams eller fysisk, selvom hun var indkaldt. Han har en enkelt gang afgivet forklaring under sagen. C har ikke afgivet forklaring for en amerikansk dommer – det er kun sket i Danmark. Han er ikke bekendt med verserende straffesager eller lignende mod A i USA.

Om forløbet i juli 2024 forklarede han bl.a., at han ikke kan huske, om det var den 22. juli 2024, han hentede C hos A, men det er rigtigt, at han samme dag forsøgte at få forkyndt et tilhold for hende. Han kunne ikke selv forkynde tilholdet, hvorfor han havde en embedsperson med sig. Han kan heller ikke huske, om han tilbageholdt C fra den 22. juli til den 29. juli 2024, men det er rigtigt, at C ikke så hende fysisk i en periode. C og A havde dog kontakt over telefonen – både via videoopkald og taleopkald. Han havde derudover skrevet til A, at de var hos hans forældre og en af hans venner, så hun vidste hvor de var. Han tilbageholdt C, da A den 16. juli 2024 havde politianmeldt ham for at være uligevægtig og i besiddelse af en pistol. Hun havde også mange gange truet med, at hun ville tage C fra ham, og at han aldrig ville se C igen. Hun sagde det, fordi hun var jaloux og mistænkte ham for utroskab. Det er korrekt, at man bliver

spurgt til, om der er våben i huset, hvis man ringer 9-1-1. Politiet har pligt til at reagere på sådanne anmeldelser, da der kan opstå en farlig situation. Tidligere opbevarede han sin tjenestepistol derhjemme, men efter episoden skete det kun et par enkelte gange, f.eks. hvis han skulle på skydebanen dagen efter. Han synes, at det var ubehageligt, da han ikke vidste, om det kunne føre til nye beskyldninger fra A.

Foreholdt krisecentrets psykologudtalelse af 22. juni 2025, hvoraf det fremgår, at C skulle have udtalt, at han har været ked af det, fordi han har været væk fra sin mor, og at han ikke vidste, "om det var lang tid og hvor hun var", forklarede han, at han tror C refererede til hændelsen i juli 2024. C havde ikke tidligere været væk fra sin mor. Han er uenig i, at det var voldsomt for C.

Han har aldrig udøvet fysisk, psykisk eller økonomisk vold mod C eller A. Der har været skænderier, og der har også været hændelser, hvor hun har begået vold mod ham, herunder i forbindelse med en episode i Colorado, hvor han var beruset, og hvor A syntes, at han var pinlig. Hun slog og sparkede ham inde i deres autocamper, hvorefter hun låste ham inde. Hun har herudover begået vold mod ham tre gange, hvoraf han kan dokumentere den ene gang. Han har også gennem de seneste par år overført i alt 65.000 dollars til hende, hvilket han også kan dokumentere.

Han kan ikke huske, hvor længe han har været i behandling for PTSD, men han blev diagnosticeret omkring november 2024. Der er forskellige niveauer af PTSD. Han er ikke meget påvirket af det. Han har problemer med at sove, men han er ikke til fare for sig selv eller andre. Det var A, der gjorde ham opmærksom på, at han kunne søge om økonomisk tilskud fra staten, hvis han havde PTSD. Så behøvede han ikke at arbejde så meget.

Han modtager ikke en specifik behandling for sin PTSD. Han taler med en psykiater, som han har gået hos siden august 2020. Det er tale om en ordning, som han er blevet tilbudt gennem politiet. Han har via sine jobs haft flere ubehagelige oplevelser, f.eks. overværet flere skudepisoder. Han taler med psykiateren ca. to gange om ugen. Han har talt med hende om alt, herunder om en episode i Danmark, hvor A beskyldte ham for utroskab. Hun kidnappede da C i flere dage, hvorfor han kontaktede den amerikanske ambassade.

Retsgrundlag

§ 10 og § 11 i lov om international fuldbyrdelse af forældremyndighedsafgørelser mv. (børnebortførelsesloven) lyder således:

"§ 10. Børn, som ulovligt er ført her til landet eller ulovligt tilbageholdes her, skal efter anmodning tilbagegives, hvis barnet umiddelbart før bortførelsen eller tilbageholdelsen havde bopæl i en stat, som har tiltrådt Haagerbørnebortførelseskonventionen.

Stk. 2. En bortførelse eller tilbageholdelse er ulovlig, hvis:

- 1) handlingen strider mod forældremyndighedsindehaverens rettigheder, uanset om de tilkommer personer, en institution eller en anden myndighed i fællesskab eller alene ifølge loven i den stat, hvor barnet havde bopæl umiddelbart før bortførelsen eller tilbageholdelsen, og
- 2) rettighederne udøvedes på det tidspunkt, hvor barnet blev bortført eller blev tilbageholdt, eller de fortsat ville være udøvet, hvis den ulovlige handling ikke var foretaget.

§ 11. Tilbagegivelse efter § 10, stk. 1, kan nægtes, hvis:

- 1) der på tidspunktet for indgivelsen af tilbagegivelsesansøgningen til familieretten er gået 1 år siden bortførelsen eller tilbageholdelsen, og barnet er faldet til i sine nye omgivelser,
- 2) der er en alvorlig risiko for, at tilbagegivelsen vil være til skade for barnets sjælelige eller legemlige sundhed eller på anden måde sætte det i en situation, som det ikke bør tåle,
- 3) barnet selv modsætter sig tilbagegivelsen, og barnet har nået en sådan alder og modenhed, at der bør tages hensyn til dets mening, eller
- 4) tilbagegivelsen ikke vil være forenelig med grundlæggende principper her i landet til beskyttelse af menneskelige friheder og rettigheder."

Af de specielle bemærkninger til bestemmelserne fremgår bl.a. (Folketingstidende 1990-91, 1. samling, tillæg A, lovforslag nr. L 14, sp. 373 ff.):

"Til § 10

...

Til stk. 2

Stk. 2 indeholder en opregning af betingelserne for at anse en bortførelse eller tilbageholdelse for ulovlig.

Efter nr. 1 anses en bortførelse eller tilbageholdelse for ulovlig, hvis den strider mod den ret til at bestemme over barnet, som tilkommer en forældremyndighedsindehaver eller nogen anden ifølge loven i den stat, hvor barnet havde bopæl umiddelbart før bortførelsen eller tilbageholdelsen. Indehaveren kan være såvel en fysisk som en juridisk person, f.eks. en institution, som har fået overført forældremyndigheden. Bestemmelsen er også anvendelig, hvis der er fælles forældremyndighed, og den ene af indehaverne uden den andens samtykke bortfører eller tilbageholder barnet, under forudsætning af at handlingen kan betegnes som ulovlig.

...

Et formål med konventionen er, at den skal beskytte børn mod at blive fjernet fra deres vanlige miljø, hvortil de har en social og følelsesmæssig tilknytning...

...

Til § 11

Bestemmelsen indeholder en opregning af forhold, der kan begrunde, at tilbagegivelse efter Haagerkonventionen nægtes, selv om der foreligger en ulovlig bortførelse eller tilbageholdelse af et barn.

...

Efter *nr. 2* kan tilbagegivelsen nægtes, hvis der er en alvorlig risiko for, at tilbagegivelsen vil være til skade for barnets sjælelige eller legemlige sundhed eller på anden måde sætte det i en situation, som det ikke bør tåle. Vurderingen af, om en sådan risiko kan anses at foreligge, må ske på grundlag af objektive forhold. Det er ikke en betingelse, at risikoen for barnet er umiddelbar foreliggende. Efter bestemmelsen kan nægtelse endvidere ske, hvis tilbagegivelsen på anden måde vil sætte barnet i en situation, som det ikke bør tåle.

...

Af Haagerkonventionen af 1980 om de civilretlige virkninger af internationale børnebortførelser fremgår bl.a. (bekendtgørelse nr. 110 af 21. november 1991):

”De stater, som har undertegnet denne konvention, og som er fast overbeviste om, at hensynet til, hvad der er bedst for barnet, er af største vigtighed ved spørgsmål om forældremyndighed, ønsker at beskytte børn på internationalt plan mod de skadelige virkninger af ulovlig bortførelse eller tilbageholdelse og at etablere fremgangsmåder for at sikre, at børnene umiddelbart tilbagegives til den stat, hvor de har bopæl, samt at sikre beskyttelse af samværsret, har besluttet at indgå en konvention herom, og er blevet enige om følgende bestemmelser:

...

Artikel 1

Formålet med denne konvention er, at:

a. sikre en umiddelbar tilbagegivelse af børn, som er ulovligt bortført til eller tilbageholdt i en kontraherende stat; og...

...

Artikel 3

Bortførelse eller tilbageholdelse af et barn skal anses for ulovlig, hvis:

a. den strider mod de rettigheder, som tilkommer en person, en institution eller en anden myndighed som forældremyndighedsindehaver, enten i

fællesskab eller alene, ifølge loven i den stat, hvor barnet havde bopæl umiddelbart før bortførelsen eller tilbageholdelsen; og
 b. disse rettigheder faktisk blev udøvet, enten i fællesskab eller alene, da bortførelsen eller tilbageholdelsen fandt sted, eller ville være blevet udøvet, hvis ikke bortførelsen eller tilbageholdelsen var sket.

Forældremyndigheden som nævnt i denne artikels litra a kan i første række støttes på loven eller på en retlig eller administrativ afgørelse, men også på aftale, som har retlig gyldighed ifølge loven i den pågældende stat.

...

Artikel 8

Enhver person, institution eller anden myndighed, som gør gældende, at et barn er blevet bortført eller tilbageholdt i strid med forældremyndigheden, kan anmode enten centralmyndigheden i den stat, hvor barnet har bopæl, eller centralmyndigheden i enhver anden kontraherende stat om bistand til at sikre, at barnet tilbagegives.

...

Artikel 12

Hvis et barn er blevet ulovligt bortført eller tilbageholdt som angivet i artikel 3, og hvis der, da sagen blev indledt ved den judicielle eller administrative myndighed i den kontraherende stat, hvor barnet befinder sig, er gået mindre end ét år fra den dag, da den ulovlige bortførelse eller tilbageholdelse fandt sted, skal den pågældende myndighed bestemme, at barnet straks skal gives tilbage.

...

Artikel 13

Uanset bestemmelserne i den foregående artikel, har den judicielle eller administrative myndighed i modtagerstaten ikke pligt til at bestemme, at barnet skal tilbagegives, hvis den person, institution eller anden myndighed, som modsætter sig tilbagegivelsen, godtgør at:

...

b. der er en alvorlig risiko for, at tilbagegivelsen vil udsætte barnet for fysisk eller psykisk skade eller på anden måde sætte barnet i en situation, som det ikke bør tåle."

Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 lyder:

"Stk. 1. Enhver har ret til respekt for sit privatliv og familieliv, sit hjem og sin korrespondance.

Stk. 2. Ingen offentlig myndighed må gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder.”

Menneskerettighedsdomstolens storkammer afsagde den 26. november 2013 dom i sagen X mod Letland (sag nr. 27853/09), der angik en international ulovlig børnebortførelse. Sagen angik en kvinde, som tog sit barn med fra Australien til Letland uden faderens samtykke. Faderen anmodede de lettiske myndigheder om, at barnet i medfør af Haagerbørnebortførelseskonventionen blev tilbagegivet til Australien. De lettiske domstole fandt, at barnet skulle tilbagegives til Australien. Menneskerettighedsdomstolen fandt, at de lettiske domstole ikke havde overholdt de processuelle forpligtelser, der fulgte af Menneskerettighedskonventionens artikel 8. Af dommen fremgår bl.a.:

“(i) General principles

92. The Court considers it appropriate to reiterate at the outset certain principles which must guide it in its examination of the case ...

...

93. As regards, more specifically, the question of the relationship between the Convention and the Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction of 25 October 1980, the Court reiterates that in the area of international child abduction the obligations imposed by Article 8 on the Contracting States must be interpreted in the light of the requirements of the Hague Convention ...

...

94. This approach involves a combined and harmonious application of the international instruments, and in particular in the instant case of the Convention and the Hague Convention, regard being had to its purpose and its impact on the protection of the rights of children and parents ...

...

95. The decisive issue is whether the fair balance that must exist between the competing interests at stake – those of the child, of the two parents, and of public order – has been struck, within the margin of appreciation afforded to States in such matters (...), taking into account, however, that the best interests of the child must be of primary consideration and that the objectives of prevention and immediate return correspond to a specific conception of “the best interests of the child”...

96. The Court reiterates that there is a broad consensus – including in international law – in support of the idea that in all decisions concerning children, their best interests must be paramount (...).

97. The same philosophy is inherent in the Hague Convention, which associates this interest with restoration of the status quo by means of a decision ordering the child's immediate return to his or her country of habitual residence in the event of unlawful abduction, while taking account of the fact that non-return may sometimes prove justified for objective reasons that correspond to the child's interests, thus explaining the existence of exceptions, specifically in the event of a grave risk that his or her return would expose the child to physical or psychological harm or otherwise place the child in an intolerable situation (Article 13, first paragraph, (b)).
...

101. Thus, in the context of an application for return made under the Hague Convention, which is accordingly distinct from custody proceedings, the concept of the best interests of the child must be evaluated in the light of the exceptions provided for by the Hague Convention, which concern the passage of time (Article 12), the conditions of application of the Convention (Article 13 (a)) and the existence of a "grave risk" (Article 13 (b)), and compliance with the fundamental principles of the requested State relating to the protection of human rights and fundamental freedoms (Article 20) ...
...

104. On this point, the Court observes that the Grand Chamber judgment in *Neulinger and Shuruk* (cited above, § 139) to which a number of subsequent judgments refer (...) may and has indeed been read as suggesting that the domestic courts were required to conduct an in-depth examination of the entire family situation and of a whole series of factors. That wording had already been used by a Chamber in *Maumousseau and Washington* (cited above, § 74), such an in-depth examination having, in fact, been carried out by the national courts.

105. Against this background the Court considers it opportune to clarify that its finding in paragraph 139 of *Neulinger and Shuruk* does not in itself set out any principle for the application of the Hague Convention by the domestic courts.

106. The Court considers that a harmonious interpretation of the European Convention and the Hague Convention (see paragraph 94 above) can be achieved provided that the following two conditions are observed. Firstly, the factors capable of constituting an exception to the child's immediate return in application of Articles 12, 13 and 20 of the Hague Convention,

particularly where they are raised by one of the parties to the proceedings, must genuinely be taken into account by the requested court. That court must then make a decision that is sufficiently reasoned on this point, in order to enable the Court to verify that those questions have been effectively examined. Secondly, these factors must be evaluated in the light of Article 8 of the Convention (see *Neulinger and Shuruk*, cited above, § 133).

107. In consequence, the Court considers that Article 8 of the Convention imposes on the domestic authorities a particular procedural obligation in this respect: when assessing an application for a child's return, the courts must not only consider arguable allegations of a "grave risk" for the child in the event of return, but must also make a ruling giving specific reasons in the light of the circumstances of the case. Both a refusal to take account of objections to the return capable of falling within the scope of Articles 12, 13 and 20 of the Hague Convention and insufficient reasoning in the ruling dismissing such objections would be contrary to the requirements of Article 8 of the Convention and also to the aim and purpose of the Hague Convention. Due consideration of such allegations, demonstrated by reasoning of the domestic courts that is not automatic and stereotyped, but sufficiently detailed in the light of the exceptions set out in the Hague Convention, which must be interpreted strictly (see *Maumousseau and Washington*, cited above, § 73), is necessary. This will also enable the Court, whose task is not to take the place of the national courts, to carry out the European supervision entrusted to it.

108. Furthermore, as the Preamble to the Hague Convention provides for children's return "to the State of their habitual residence", the courts must satisfy themselves that adequate safeguards are convincingly provided in that country, and, in the event of a known risk, that tangible protection measures are put in place.

...

JOINT DISSENTING OPINION OF JUDGES BRATZA, VAJIĆ, HAJIYEV, ŠIKUTA, HIRVELÄ, NICOLAOU, RAIMONDI AND NUSSBERGER

...

2. We should make it clear at the outset that our difference of opinion with the majority relates not to the general principles to be applied in cases of child abduction covered by the Hague Convention, on which we are in full agreement with the other judges of the Court. In particular, we agree that, despite the undeniable impact that return of the child may have on the rights of the child and parents, Article 8 does not call for an in-depth examination by the judicial or other authorities of the requested State of the entire family situation of the child in question. We further agree that the Article nevertheless imposes on the national authorities of that State, when

examining a case under Article 13 (b) of the Hague Convention, to consider arguable claims of a “grave risk” for the child in the event of his or her return and, where such a claim is found not to be established, to make a ruling giving sufficient reasons for rejecting it.”

Anbringender

A har anført navnlig, at hun har retlig interesse i at få prøvet afgørelsen om tilbagegivelse af C til USA. Tilbagegivelsessagen angår forholdet mellem C og hende, herunder spørgsmålet om adskillelse af dem. Der er tale om et indgreb i et væsentligt livsområde, som også er beskyttet efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8. I sådanne sager skal der ikke foretages en aktualitetsvurdering. Hvis aktualitetskravet skal inddrages, skal det ske i lyset af, at der er tale om et indgreb i et væsentligt livsområde. Kravet er under alle omstændigheder opfyldt, idet det er tilstrækkeligt, at det ikke kan udelukkes, at Højesterets afgørelse kan få betydning for hendes retsstilling i USA og i Danmark.

Der er risiko for alvorlig skade på C ved tilbagegivelse til USA. Kriteriet efter børnebortførelseslovens § 11, nr. 2, er således opfyldt. Hvis et barn har været vidne til psykisk vold mellem forældrene, kan det udgøre en grund til at nægte tilbagegivelse. I denne sag er det bl.a. ved erklæringerne udarbejdet af krisecentret og børnesamtale i familieretten bevist, at der er udøvet vold af ”en særlig voldsom karakter” over for C og hende, og at C er et sårbart barn, som er særligt afhængig af hende. Hun er hans primære omsorgsperson. Det er ligeledes sandsynliggjort, at hun ikke kan indrejse i USA uden risiko for sig selv på grund af sit opholdsgrundlag, som er usikkert, kombineret med risikoen for strafforfølgning.

Landsrettens retsanvendelse i sagen er forkert, idet landsretten først har vurderet, om C ville blive adskilt fra hende ved tilbagegivelse, og herefter ikke har foretaget en reel prøvelse af spørgsmålet om den udøvede vold. Dette er i strid med Haagerkonventionen og Menneskerettighedskonventionens artikel 8.

Landsretten har ikke opfyldt kravet om en såkaldt ”in-depth examination”, der følger af Menneskerettighedskonventionens artikel 8, jf. herom Menneskerettighedsdomstolens dom af 6. juli 2010 i sag Neulinger og Shuruk mod Schweiz (sag nr. 41615/07). Landsretten har endvidere ikke opfyldt begrundelsespligten, jf. herom Menneskerettighedsdomstolens dom af 26. november 2013 i sag X mod Letland (sag nr. 27853/09).

Det er ikke foreneligt med de krav, som følger af de nævnte domme, at landsretten uden at uddybe sine vurderinger tilsidesætter krisecentrets faglige vurdering og den faglige vurdering foretaget af den autoriserede psykolog, som talte med C i familieretten.

B har anført navnlig, at A ikke har den fornødne retlige interesse i at få prøvet landsrettens kendelse om tilbagegivelse af C.

Landsrettens afgørelse blev effektueret den 10. oktober 2025. C befinder sig nu i USA, hvor han har og havde sædvanligt opholdssted, og hvor spørgsmålet om hans bopæl, samvær og forældremyndighed skal afgøres.

Da C er blevet tilbagegivet til USA og derfor ikke længere befinder sig i Danmark, har det ingen juridisk eller praktisk betydning, om Højesteret måtte stadfæste eller ændre den påkærede afgørelse.

A har ikke løftet bevisbyrden for, at der var en alvorlig risiko for, at tilbagegivelsen ville være til skade for Cs sjælelige eller legemlige sundhed eller på anden måde satte ham i en situation, som han ikke burde tåle, jf. børnebortførelseslovens § 11, nr. 2.

A har således hverken bevist, at han har udsat hende for vold, eller at en eventuel vold vil have en sådan effekt på C, at det udgør en alvorlig risiko for skade på ham. Samtlige de bilag, der er fremlagt som dokumentation for, at han skulle have været voldelig over for A, er ensidigt indhentede af hende og er kun baseret på hendes udlægning.

Tilbagegivelsen har kun adskilt C fra A, fordi hun har valgt ikke at rejse tilbage til USA. Hun vil ikke være udsat for strafforfølgning, hvis hun vender tilbage til USA, og der er ikke fremlagt nogen dokumentation for, at hun ikke fortsat har en gyldig opholdstilladelse.

Landsretten har truffet afgørelse på et tilstrækkeligt oplyst grundlag. Inden landsretten traf afgørelse, havde begge parter mulighed for at fremlægge relevant materiale til belysning af sagen. Landsretten har forholdt sig til de erklæringer, som parterne hver især har fremlagt, samt den børnesamtale, der blev afholdt under sagen ved Familieretten i Glostrup.

Landsretten har således gennemført den påkrævede og tilstrækkelige "in-depth examination" af hele familiesituationen, jf. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 6. juli 2010 i sagen Neulinger og Shuruk mod Schweiz (sag nr. 41615/07), præmis 139.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagens baggrund og problemstillinger

A, som er dansk statsborger, og B, der er amerikansk statsborger, er forældre til C(C), som er født den ... juni 2019 i Danmark.

A og B indgik den 16. november 2019 ægteskab i USA, og i 2021 flyttede A og C til USA, hvor de indtil juni 2025 boede sammen med B.

I begyndelsen af juni 2025 besøgte familien Danmark. Den 9. juni 2025 tog A på krisecenter sammen med C og afskar al kontakt til B, der rejste alene tilbage til USA.

Den 16. juni 2025 anmodede B om at få tilbagegivet C i henhold til Haagerkonventionen af 1980 om de civilretlige virkninger af internationale børnebortførelser (Haagerbørnebortførelseskonventionen).

Familieretten i Glostrup afsagde den 31. juli 2025 kendelse om, at C ikke skulle tilbagegives til USA, med den begrundelse at en adskillelse af C fra A utvivlsomt ville udgøre en alvorlig risiko for Cs sjælelige sundhed og ville udgøre en situation, han ikke burde tåle.

Den 1. oktober 2025 afsagde landsretten kendelse om, at C skulle tilbagegives til USA, med den begrundelse at A ikke havde godtgjort, at en tilbagegivelse af C til USA ville indebære en alvorlig risiko for, at tilbagegivelsen ville være til skade for Cs sjælelige eller legemlige sundhed eller på anden måde ville sætte ham i en situation, som han ikke burde tåle.

Landsrettens afgørelse blev tvangsfuldbyrdet ved Familieretten i Holbæks kendelse af 10. oktober 2025. Dagen efter rejste B tilbage til USA med C.

Sagen angår i første række, om A har retlig interesse i at få prøvet landsrettens afgørelse af 1. oktober 2025. I bekræftende fald angår sagen navnlig, om landsretten efter børnebortførelseslovens § 11, nr. 2, burde have nægtet at tilbagegive C til faderen i USA.

Retlig interesse

Som anført blev landsrettens afgørelse af 1. oktober 2025 om, at C skulle tilbagegives til USA, tvangsfuldbyrdet ved Familieretten i Holbæks kendelse af 10. oktober 2025. B rejste herefter tilbage til USA med C, hvor de nu bor sammen.

Ved vurderingen af, om A har retlig interesse i at få prøvet landsrettens tilbagegivelsesafgørelse af 1. oktober 2025, må der lægges vægt på, at afgørelsen er af meget indgribende karakter, og at afgørelsen i sig selv udgør et indgreb i As ret til familieliv efter artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Det kan i øvrigt ikke udelukkes, at en afgørelse fra Højesteret om, at landsretten efter børnebortførelseslovens § 11, nr. 2, burde have nægtet at tilbagegive C til USA, vil kunne få betydning for parternes retsstilling i efterfølgende tvister i USA om C.

På den anførte baggrund finder Højesteret, at A har retlig interesse i at få prøvet, om betingelserne efter børnebortførelseslovens § 11, nr. 2, for at nægte tilbagegivelse af C til USA var opfyldt, da landsretten traf sin afgørelse.

B' påstand om afvisning af sagen tages herefter ikke til følge.

Børnebortførelsesloven og Menneskerettighedskonventionens artikel 8

Efter børnebortførelseslovens § 10, stk. 1, skal børn, som ulovligt er ført her til landet eller ulovligt tilbageholdes her, efter anmodning tilbagegives til den, som barnet tilbageholdes fra, hvis barnet umiddelbart før bortførelsen eller tilbageholdelsen havde bopæl i en stat, som har tiltrådt Haagerbørnebortførelseskonventionen.

Børnebortførelseslovens § 11, der er en undtagelsesbestemmelse, indeholder en opregning af forhold, der kan begrunde, at tilbagegivelse efter konventionen nægtes, selv om der foreligger en ulovlig bortførelse eller tilbageholdelse af et barn.

Efter § 11, nr. 2, kan tilbagegivelse efter § 10, stk. 1, nægtes, hvis der er en alvorlig risiko for, at tilbagegivelsen vil være til skade for barnets sjælelige eller legemlige sundhed eller på anden måde sætte det i en situation, som det ikke bør tåle.

Det følger af børnebortførelseslovens § 10 og § 11, der gennemfører Haagerbørnebortførelseskonventionen, at det klare udgangspunkt er, at det ulovligt bortførte barn skal tilbagegives til det land, hvor barnet umiddelbart før bortførelsen havde bopæl, hvilket er begrundet i hensynet til, hvad der er bedst for barnet. Det indebærer, at undtagelsesbestemmelsen i lovens § 11 har et snævert anvendelsesområde.

Endvidere følger det af ordlyden af § 11, nr. 2, samt formålet med loven og konventionen, at det centrale ved vurderingen af, om tilbagegivelse kan nægtes, er barnets forhold ved en eventuel tilbagegivelse, idet det skal bedømmes, om der er en alvorlig risiko for, at tilbagegivelsen vil være til skade for barnets sjælelige eller legemlige sundhed eller på anden måde sætte det i en situation, som det ikke bør tåle. Det fremgår af bemærkningerne til § 11, nr. 2, at vurderingen af, om en sådan risiko kan anses at foreligge, må ske på grundlag af objektive forhold, jf. Folketingstidende 1990-91, 1. samling, tillæg A, lovforslag nr. L 14, sp. 375.

Det er i øvrigt den part, som modsætter sig barnets tilbagegivelse, der skal godtgøre, at undtagelsesbestemmelsen kan finde anvendelse.

Af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols seneste praksis vedrørende sager om internationale børnebortførelser fremgår, at Menneskerettighedskonventionens artikel 8 om ret til familieliv pålægger de nationale domstole en processuel forpligtelse til at vurdere en begrundet indsigelse om, at der foreligger en "alvorlig risiko" for barnet i tilfælde af tilbagegivelse, og til at give en konkret begrundelse for afgørelsen, jf. præmis 107 i Menneskerettighedsdomstolens dom af 26. november 2013 i sagen X mod Letland (sag nr. 27853/09). Der gælder ikke et krav om, at de nationale domstole skal foretage en indgående undersøgelse af hele familiesituationen.

Den konkrete sag

A har til støtte for, at undtagelsesbestemmelsen i børnebortførelseslovens § 11, nr. 2, finder anvendelse anført navnlig, at det ved erklæringerne udarbejdet af krisecentret er godtgjort, at B har udsat hende og C for psykisk vold, og at der var en alvorlig risiko for, at tilbagegivelsen af C til USA ville være til skade for ham. A har endvidere anført, at der er en alvorlig risiko for, at C vil lide skade ved en adskillelse fra hende.

Det følger af det, der er anført ovenfor, at A på grundlag af objektive forhold skal godtgøre, at de påberåbte omstændigheder forelå.

A har især påberåbt sig erklæringerne udarbejdet af krisecentret. Højesteret finder, at hun ikke derved har godtgjort, at B har udsat hende og C for psykisk vold. Højesteret har lagt vægt på navnlig, at erklæringerne i det væsentlige bygger på hendes forklaringer, og at erklæringerne i øvrigt er udarbejdet på et tidspunkt, hvor hun ulovligt havde bortført C. Den børnesamtale, som Familieretten i Glostrup gennemførte den 25. juli 2025 i forbindelse med tilbagegivelsesafgørelsen, understøtter ikke, at der har foreligget psykisk vold. Det samme gælder den børnesamtale, som Familieretten i Holbæk gennemførte den 10. oktober 2025 i forbindelse med fuldbyrdelsen af landsrettens kendelse af 1. oktober 2025.

Højesteret finder herefter, at A ikke har godtgjort, at B udsatte hende eller C for psykisk vold.

Højesteret finder heller ikke, at A har godtgjort, at Cs adskillelse fra hende indebærer en alvorlig risiko for, at tilbagegivelsen ville være til skade for Cs sjælelige eller legemlige sundhed eller på anden måde satte ham i en situation, som han ikke burde tåle.

På den anførte baggrund tiltræder Højesteret, at betingelserne efter børnebortførelseslovens § 11, nr. 2, for at nægte tilbagegivelse af C til USA ikke var opfyldt, da landsretten traf sin afgørelse.

Konklusion

Højesteret stadfæster landsrettens kendelse.

THI BESTEMMES:

Landsrettens kendelse stadfæstes.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger for Højesteret til den anden part eller til statskassen.